

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Ermelendis Virginis, in Villa Meldariensi quiescentis, infinibus
Brabantiaë: Ex ea quæ est apud V. P. Laur. Sur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

ex mortuis ad vitam denuò reuocatus, à fratri-
bus ad intermissa Ecclesiæ gubernacula susci-
pienda rogatus est. Et cum nò amplius propter
ingrauescentem ætatē ministerio præesse pos-
set, Alexander vt cum ipso in fungendo eccle-
siæ ministerio coniungeretur, accersitus est.
Vixit autem S. Narcissus annos centum, & am-
plius sedecim; multisque virtutibus clarus mi-
grauit ad Dominum.

*Ætas ad-
modum grã-
deua.*

VITA S. ERMELENDIS VIRGINIS,

in *Villa Meldariensi quiescentis, in finibus
Brabantia: Ex ea quæ est apud V. P. LAN. SUR.

* Insula
Vide Iohan.
Molan. in
Indic. SS.
Belgij.
29. Octob.
Parentes eum.

Renunciat
mundo ca-
pillis præci-
sis.

a Odenca
propè Loua-
nium, vulgò
Ter Dunck.
b Beuecum.

BEATA virgo Ermelendis patre Erme-
noldo & Ermensende matre, tam genere
quàm diuitijs spectabilibus, nata; primos
adolescenciæ suæ annos Christo consecrasse
memoratur. Cum siquidem parentes eam ad
suscipienda matrimonij vincula importunius
vrgerent, illa iam duodensis se virginitatem
suam cælesti sponso deuouisse asserens, arre-
pro ferro capillos per læteâ ceruicé dependē-
tes præscidit, relictoq; sæculo, omnibus pōpis
eius cōstantissima animi virtute calcatis, Chri-
stum per arctam & angustam viam secuta est.
Tradiderant illi parentes redditus cuiusdā vil-
læ, a Odenca nomine; sed illa, relicta domo, re-
bulq; parentū postpositis, solitaria ad quandā
peruenit b villam, cui duo germani præerant,
fratres, primo iuuentutis flore vernantes, &
sæculi vanitatibus atq; illecebris studiosè ser-
uientes. Ibi venerabilis virgo cū diebus ac no-
ctibus sedulò nudis pedibus ecclesiam frequen-
taret, totamque sese Domino in holocaustum
offer-

*Insidiantur
eius pudici-
tia duo fra-
tres.*

offerret, duo illi fratres facibus parum honesti amoris inflammati, eius pudicitia insidiari coeperunt. Ignorabat alter alterius vulnus, quod amor utriq; infixerat. Uterq; tamē & tempus & locum obseruabat, quibus eius decore suam possent satiare libidinem. Sed cum tempus malitiae suae congruum non inuenirent, vnus quē flamma libidinis amplius exurebat, ecclesiae custodem adiit; per quem singulis noctibus sanctissimae virgini ad adita tēpli introitus patebat. Custos donis muneribusque ad sceleris communionem facilē inductus, cum de virginis consensu omninō desperaret, rapiendam potius iuueni suadebat.

Igitur, vbi nox sceleri destinata aduenit, virgo imminentis periculi ignara, angelica voce monita fuit, vt indē ocius recederet, & virginitatem, quam Deo consecrauerat, inuiolatam custodiret. Eo oraculo valdē perterrita, mox iussioni obediens iter cæpit; ductuque angelico ad * villam Meldricem quæ in Brabantia Hugardiae adiacet, peruenit: vbi mirae parsimonia abstinentiae diu vixit. Alebatur herbis agrestibus, non inferior summis eremi cultoribus: puellares quoque artus teneros diris cruciabat iniurijs.

*Monita ab
Angelo vt
vitet insidias
impudici iu-
uenis, in
* Meldricem
commigrat.*

*Vita eius
austeritas.*

Tandem post multa certamina ad caelestem gloriam à Domino euocata fuit; ad cuius exequias, nō hominum resonabat turba, sed hymnidici Angelorū chori: quorū ministerio corpusculum eius sepulturae mandatū est. Latuit deinde totis annis octo & quadraginta, aliena à cultu seculi; sed cæli ciuibus mirificē venerata, coruscabat miraculorum gloria; Quibus

*Mortua se-
pelitur ab
Angelis.*

*Claret mira-
culis post o-
bitum.*

permotus Dux Pipinus parens B. Gertrudis sacrum corpus è tumulo leuauit, locumque maxima prædiorum multitudine ditauit, sanctorum virginum monasterium illic instituens quibus Presbyteri ex monasterio S. Bauonis, quod in vicino monte Calfmont dicto situm erat, diuina mysteria administrabant. Sed hoc tempore neutrum subsistit monasterium: Virginumque bona in Leodienses S. Bartholomæi sunt translata canonicos.

*Vide Tqm.
2. Annal C.
Baron. &
Not. ad Mar.
tyr. Rom.
30. Octob.*

MARTYRIVM S. MARCELLI CENTURIONIS, qui coronatus est anno Christi 298. Marcellini Pap. 2. Dioclet. & Maxi. Imp. 15.

*Præclara S.
Marcelli
confessio.*

IN ciuitate Tingitana cum adueniente natali Imperatoris, solennibus de more epulis vacarent, & omnia immodicâ lætitiâ perstreperent, Marcellus quidam ex centurionibus, Christiana pietate egregiè imbutus, profana refutâs cõuiuia, huiusmodi cõfessionè, reiecto cingulo militari, clara voce corâ ipsis legionis signis edidit: Iesu Christo æterno Regi milito; amodò Imperatoribus vestris militare recuso; sed & deos vestros ligneos lapideosque adorare cõtèno. Milites eâ cõfessione stupefacti, cõfestim iniectis ei vinculis, in carcere abduxerunt remque, quæ cõtigerat, Præsidi nunciarunt. Is erat Fortunatus, qui finitis epulis, eum ad se introduci præcepit. Introducto, quid, inquit, tibi visum est, ut contrâ militarem disciplinam te discingeres, & balteum ac vitem proijceres? Respondit Marcellus: Iam die duodecimo Kalendarum Augustarum publicè me Christianum esse clara voce testatus sum; & huic deum

Vitis gestamen est Centurionis: quo in delinquere